

Mottó: Tudatos lovaglás, Ismeretekre épülő cselekvés
"Csak annyit tudunk a gyakorlatban megvalósítani, amit elméletben is tudunk."



Lovaséletünk lapjai

(Dr. Ungvári Zsigmond gondolatai a lovaglásról)

2.

Mit ad nekünk a ló?

Óriási mozgásigénnyel születünk.

Kimeríthetetlen a kíváncsiságunk. Bár „aki kíváncsi, hamar megöregszik, de azért mindent tudni akarok.”

Vágyunk kellemes érzésekre, szép élményekre, örök barátságokra.

A lovaktól mindent megkaptunk.

A ló a legjobb tanító.

Kimeríthetetlen ismeretek forrása.

Úgy tanít, hogy szinte jól esik.

Nem fáradunk el.

Nincs olyan érzékszervünk, amelyet a lovak ne érintenének meg.

- A ló látványa szemünknek gyönyörűség.
- Halljuk a dobogásukat, prüsszkölésüket, nyerítésüket.
- Tapintjuk szőrük melegségét, bőrük simaságát.
- A lószag nekünk illat.
- A mozgása pedig olyan, mintha bölcső ringatna.

A ló megmutatja, milyenek vagyunk.

Mire vagyok képes, hogyan tudom irányítani a lovat, tudok-e gondoskodni róla, felelősséget érzek-e érte, hiszen elszakítottuk a lovak családjától, a ménestől, így nekünk kell gondoskodnunk róla.

Nagyszerű társ, barát, szinte családtag lesz.

A lovaglás olyan egyenes tartást ad, amin a fiúk és a lányok szeme is megakad.

Nincs gerincferdülés, nincs hátfájás, de van egyenes, elegáns megjelenés.

Mindaz a szorgalom és kitartás, amit a lovaglással nyerünk, hozzá segít, hogy magasabb célokat tűzzünk magunk elé.

Lovasaink rendre egyetemen tanulnak tovább, magabiztos, gondoskodó, mások iránt érzékeny felnőtté válnak.

A lovasok összetartó közössége életre szóló kapcsolatot jelent.